

ప్రపంచ శ్రామిక విప్లవాల మేలి మలుపు

చైనా నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం

2019 అక్టోబర్ ఒకటవ తేదీ నాటికి చైనా మహా విప్లవం విజయవంతమై 70 సంవత్సరాలు పూర్తయ్యాయి. 102 సంవత్సరాలకు పూర్వం విజయవంతమైన తొలి శ్రామిక విప్లవం రష్యా దేశపు బోల్షివిక్ విప్లవానికి చైనా విప్లవం ఒక మేలి మలుపు. విప్లవం విజయ వంతమయేనాటికి ఎంత బలహీనమైనదైనా రష్యా కూడా ఒక సామ్రాజ్యవాద దేశమే! ఆ నాటికి సామ్రాజ్యవాదమనే గొలుసులో అత్యంత బలహీనమైన లంకె జారు చక్రవర్తుల ఏలికలోని రష్యా సామ్రాజ్యమని లెనిన్ విశ్లేషించాడు. భారతదేశం లాగా వేల సంవత్సరాల నాగరికత, చరిత్రా కలిగిన చైనాలో విప్లవం విజయవంతం కావటానికి 110 సంవత్సరాల ముందువరకూ ప్యూడల్ సమాజంగా వుండినది. ఒకదానికొకటి సంబంధం లేని అనేక చెల్లా చెదురు రైతాంగ తిరుగుబాట్లను చవి చూసింది. ప్రపంచ సామాజిక చరిత్ర నడకకున్న గతితర్కమేమంటే భూమి, చేతివృత్తులు కేంద్రంగా వుండిన ప్యూడల్ సమాజం తరవాత పెట్టుబడి కేంద్రంగా గల ఆధునిక యంత్ర పరిశ్రమల బూర్జువా సమాజం ఏర్పడగలుగుతుంది. ప్యూడల్ రాచరిక వారసత్వ రాజ్యం పోయి ఆధునిక ప్రజాస్వామ్యం పేరుతో బూర్జువా నియంతృత్వం ఏర్పడుతుంది. ఈ ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ సమాజం తనతోపాటే రెక్కలుతప్పు వ్యక్తిగత ఆస్తి లేని కార్మిక వర్గాన్ని కూడా పెంచుకుంటూ పోతుంది. (ఇటీవల కాలపు ఉపాధిలేని అభివృద్ధి - పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ పతన దశకు చిహ్నం) శ్రమకూ పెట్టుబడికీ నడుమ గల వైరుధ్యాన్ని తీవ్రతరం కావించటం పెట్టుబడిదారీ సమాజపు మరొక ముఖ్య లక్షణం. ఆ కారణంగా కార్మికవర్గ నాయకత్వాన విప్లవాలు చెలరేగుతాయని మార్క్స్ ఏంగెల్సులు 170 సంవత్సరాల క్రితం కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలో చెప్పారు. అదే సమయంలో పెట్టుబడికి వున్నట్లే శ్రమకు కూడా అంతర్జాతీయ స్వభావం ఏర్పడుతుందని ప్రపంచ కార్మికవర్గ సిద్ధాంతానికి రూప కల్పన చేశారు. అలాంటి మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతపు వెలుగులో లెనిన్ స్థానిక నాయకత్వాన నడిచిన బోల్షివిక్ పార్టీ రష్యాదేశంలో శ్రామిక విప్లవాన్ని విజయవంతం చేసింది. దీనినే అక్టోబర్ మహా విప్లవం అంటున్నారు.

అలాగే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ తన మార్కెట్ల విస్తరణకు, వనరుల దోపిడీకి వెనుక బడిన రాజ్యాలను, ప్రాంతాలను దురాక్రమించి భారతదేశం లాంటి వాటిని వలసలు గాను, చైనాలాంటి దానిని అర్ధ వలసగాను మార్పు కున్నారు. ఈ దశలోనే బ్రిటిష్ వలసవాదుల ప్రత్యక్ష దురాక్రమణలో ఉన్నందున భారతదేశం వలస-అర్ధ ప్యూడల్ సమాజంగాను, ఆధిపత్యానికై పలు సామ్రాజ్యవాద శక్తులు సంఘర్షణ పడుతున్న కారణంగా చైనా అర్ధవలస-అర్ధప్యూడల్ సమాజంగానూ మార్పులు పొందాయి.

పెట్టుబడిదారివిధానం గుత్త పెట్టుబడి దారి వ్యవస్థగాను సామ్రాజ్యవాదంగానూ పరిణమించే క్రమంలో ద్రవ్య పెట్టుబడి కూడా ఈ పరాధీన దేశాలలోకి ప్రవహించటం మొదలయ్యింది.

చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఏర్పాటుకు ముందు :

ఆసియాలో తొలి అభివృద్ధి చెందిన దేశమైన జపాను, చైనా దేశపు ప్యూడల్ ప్రభువులతో వ్యాపార రాజకీయ అసమాన ఒప్పందాలు చేసుకుంటూ ఆర్థిక రాజకీయ దోపిడీ విస్తరణ సాగించింది. 19వ శతాబ్దం నడిమధ్యలో చైనాలో జరిగిన అనేక తిరుగుబాట్లలో పేర్కొనదగినది నల్లమందు యుద్ధం. భారతదేశంపై వలస పెత్తనం సాగిస్తున్న బ్రిటిష్ వ్యాపారులు ఇక్కడ నుండి నల్ల మందుని చైనాకు ఎగుమతి చేసి వారిని నల్లమందు భాయీలుగా మార్చి విపరీత లాభాలు గడించారు. ఈ లూటీని ఎదిరించిన వారిని తమ వ్యాపార సంరక్షణ పేరుతో బ్రిటిష్ వలసవ్యాపారులు చైనా ప్రజల ప్రతిఘటనను అణచి వేశారు. అలా 1840లో జరిగిన తిరుగుబాటు యుద్ధాన్ని నల్లమందు యుద్ధం అంటారు. దీని తదనంతరం చైనాలోని అనేక రేవు పట్టణాలు బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ అజమాయిషీలోకి వచ్చాయి. హాంగ్ కాంగ్ పై బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం పూర్తి అధికారాలను పొందింది.

1851 - 1864ల నడుమ 14 సంవత్సరాలు పాటు 17 రాష్ట్రాలలో సాగిన తైపింగ్ రైతాంగ తిరుగుబాటు ఫలితంగా నాన్ కింగ్ లో విప్లవ ప్రభుత్వం ఏర్పడినప్పటికీ దానిని నిలుపుకోలేక పోయారు. విప్లవ ప్రతీఘాతుక చింగ్ సామ్రాజ్య ప్యూడల్ సైన్యాలూ, వారికి బాసటగా నిలిచిన అమెరికన్ బ్రిటిష్ ఫ్రెంచ్ దురాక్రమణ దారులూ ఉమ్మడిగా చేసిన సైనిక దాడిని తైపింగ్ తిరుగుబాటు ప్రభుత్వం ఎదుర్కోలేక పోయింది. వారు గొప్ప విప్లవకారులే కానీ ఆధునిక దృక్పథం లేనందువల్ల ఓటమికి బలయ్యారు.

అప్పటినుండి చైనా ప్రజలలో నూతన భావాలు అంకురించటం మొదలయింది. విద్యార్థులు యువజనులు మేధావులలో జాతీయ ప్రజాస్వామిక చైతన్యం క్రమంగా నెలకొంటున్న కాలం ఇది. విదేశీ పెట్టుబడులతో పాటు స్వదేశీ పరిశ్రమలు కూడా

విస్తరించ సాగాయి. జాతీయ బూర్జువా వర్గం, కార్మిక వర్గం నిదానంగానే అయినా పుట్టి పెరుగుతున్న క్రమం ఆరంభమైంది. చెప్పుకోదగిన ముఖ్య అంశం ఏమంటే విదేశీ దోపిడీ శక్తులు చైనా ప్యూడల్ శక్తులతో మిలాఖత్ అవటమే కాకుండా వారిపై ఆధారపడి ప్రజల ఆందోళనలను తిరుగుబాట్లను అణచివేతలకు గురిచేశారు. భారతదేశంలో లాగానే సామ్రాజ్యవాద శక్తులకు చైనాలో కూడా ప్యూడలిజం సాంఘిక పునాదిగా నిలిచింది.

1900వ సంవత్సరంలో బక్సార్ ఉద్యమంగా పేరుపొందిన రైతుల తిరుగుబాటును అమెరికా, ఆస్ట్రీయా, జపాన్, జర్మనీ, జారిస్టు రష్యా, బ్రిటన్, ఫ్రాన్స్ ఇటలీ - మొత్తం ఎనిమిది సామ్రాజ్యవాద దేశాల సైన్యాలు ఆ రైతాంగ తిరుగుబాటుని అణచి వేశాయి. ఫలితంగా నాటి 'మంచూ' ప్రభుత్వం అవమానకరమైన షరతులకు తలవంగవలసి వచ్చింది.

1911లో సన్ యెట్ సేన్ నాయకత్వాన విప్లవం వచ్చింది. ఇది 'మంచూ' ప్రభువుల పాలనను కూలదోసింది. కానీ జాతీయ పెట్టుబడిదారి వర్గాన్ని అధికారంలోకి తీసుకు రాలేక పోయింది. అందుకు ఒక ముఖ్య కారణం పశ్చిమ రాజ్యాలు చైనాలోని ప్యూడల్ శక్తులకు ఆయుధాలు, డబ్బులు ఇచ్చి బాగా ప్రోత్సహించి నందువల్లే జాతీయ పెట్టుబడిదారి వర్గ శక్తులు వారిని ఓడించలేక పోయాయి.

కామ్రేడ్ మావో మాటలతో తర్వాత అంశంలోకి వెళ్దాం. "చైనాలో బూర్జువా వర్గపు నిరంకుశత్వం కింద పెట్టుబడిదారి ప్రభుత్వం ఏర్పడటాన్ని మొట్టమొదటగా అడ్డుకున్నది అంతర్జాతీయ పెట్టుబడిదారి విధానం. అదే సామ్రాజ్యవాదం. మొత్తం ఆధునిక చైనా చరిత్ర-సామ్రాజ్యవాదులు చైనాపై సాగించిన దురాక్రమణ చరిత్ర; చైనా స్వాతంత్ర్యాన్ని వ్యతిరేకించిన సామ్రాజ్యవాదం చరిత్ర; చైనాలో పెట్టుబడిదారి విధానం అభివృద్ధికి ఆటంకంగా నిలిచిన సామ్రాజ్యవాదం చరిత్ర అది"

1919 మే 4 ఉద్యమం ప్రాముఖ్యత:

అదే సంవత్సరం భారతదేశ చరిత్రలో కూడా సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక ఉద్యమం కొత్త ఊపుని సంతరించుకున్నప్పటికీ నాటికి ఒకటిన్నర సంవత్సరాల క్రితం విజయవంతమైన సోవియట్ విప్లవం అలాగే మార్క్సిజం-లెనినిజం యొక్క ప్రభావం చైనాపైన చెప్పుకోదగినంత వడింది. లెనిన్ నాయకత్వాన కొత్తగా అధికారం లోకివచ్చిన బోల్షివిక్ ప్రభుత్వం, చైనా విషయంలో జారు చక్రవర్తులు చేసుకున్న కొన్ని అసమాన ఒప్పందాలని స్వచ్ఛందంగా రద్దు చేసుకుంది. మరోవైపు మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత అందులో విజేతలైన అగ్రరాజ్యాల నడుమ వర్సెయిల్స్ లో శాంతి పేరిట జరిగిన ఒప్పందాలను దోపిడీ దొంగల వాటాల పంపిణీగా అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం, లెనిన్ ఖండిస్తూ వచ్చారు. ఆ సందర్భంలో అగ్రరాజ్యాలు చైనాకు అన్యాయం చేశాయి. జర్మనీ ఆధిపత్యంలో ఉండిన చైనా భూభాగాలను అగ్ర రాజ్యాలు జపానుకు అప్పగించాయి. ఇది నాటి చైనా యువతలో అగ్రరాజ్యాలపట్ల వ్యతిరేకతను, బోల్షివిక్ రష్యా పట్ల మరింత ఆకర్షణను పెంచాయి. జపాన్ దేశపు జాతీయవాదంతో ప్రభావితమైన చైనా మేధావి వర్గం పాశ్చాత్య దేశాల బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యానికి ఆకర్షితమైనప్పటికీ, వర్సెయిల్స్ లో జరిగిన ఒప్పందాల 'శాంతి' సభ చైనాకు విద్రోహం తలపెట్టడంతో ఆ భ్రమలు కూడా వీడాయి. చైనా జాతీయోద్యమ నాయకుడు డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ మాటలలో చెప్పాలంటే "చైనా కోసమని ఏ సూర్యుడూ పశ్చిమాన ఉదయించడు కదా!"

మార్క్సిజం పట్ల ప్రభావితమైన మొదటి చైనా వ్యక్తిగా లీ టా - చావో పేరు చెప్పుకుంటారు. ఈయన అక్టోబర్ సోషలిస్టు విప్లవాన్ని 1918 చివరి నుండి ప్రచారం చేయటం మొదలు పెట్టాడు. కార్మికవర్గ విప్లవ విజయానికి కారణం బోల్షివిజం అంటే మార్క్సిజం - లెనినిజం అనే సిద్ధాంతమేనని ప్రకటించాడు. ఆ సిద్ధాంతానికి ఉండిన సరికొత్త ప్రాపంచిక దృక్పథాన్ని విస్తృతపరిచే విధంగా వివరించి నూతన యువతరాలను ఆకట్టు కున్నాడు. మావో కూడా 1919 మే 4 ఉద్యమానికి ముందే మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతం తెలుసుకుని యువకులను చైతన్యవంతం కావించే కృషిలో నిమగ్నుడై ఉన్నాడు. కామ్రేడ్ మావో ఇలా చెప్పారు: "అక్టోబర్ విప్లవ దుందుభి మార్క్సిజంతో మార్క్సిస్టు లెనినిస్టు శంఖారావం మా చెవుల్లో ప్రతిధ్వనించింది. చైనాలోనూ మిగతా ప్రపంచంలోనూ గల ప్రగతిశీల శక్తులు కార్మికవర్గ ప్రపంచ దృక్పథాన్ని స్వీకరించి ఆ దృక్పథంలో తమ తమ దేశాల భవిష్యత్తును నిర్ధారించుకోవడానికి, తమ సమస్యలను పరిష్కరించుకునేందుకూ మార్గాలు కనుగొన డానికి అక్టోబర్ విప్లవం దోహదం చేసింది"

అక్టోబరు విప్లవం నుండి ఉత్తేజం పొందిన చైనా ప్రజలు 1919లో మే 4 ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించారు. చైనాలో అప్పటి వరకు జర్మనీ అనుభవిస్తున్న సౌకర్యాలను జపాన్ కు బదిలీ చేయడానికి వ్యతిరేకంగా ఆ ఉద్యమం బయలుదేరినా సామ్రాజ్యవాదులకు లొంగిపోయిన ప్యూడల్ సైనిక వాదులకు వ్యతిరేకంగా కూడా సాగిన ఉద్యమమిది. అందువల్ల మే నాలుగు ఉద్యమం గత ఉద్యమాలన్నిటికంటే పూర్తిగా భిన్నమైనది, అతి నవీనమైనది కూడా! దీనిని చైనా జాతీయ విప్లవంలో నూతన ప్రజాస్వామిక దశగా మావో పేర్కొన్నాడు.

బీజింగ్ లో మే 4న 3000 మందితో ప్రారంభమైన ఉద్యమం చైనా నలుమూలలకు ప్రాకింది. 18 నెలలలో సుమారు 200 నగరాలు పట్టణాలలో ప్రదర్శనలు, సమ్మెలు, హర్తాళ్ళు జరిగాయి. వీటిలో మొత్తం రెండు కోట్లమంది విద్యార్థులు, ప్రొఫెసర్లు, కార్మికులు, దుకాణదారులు, వర్తకులు పాల్గొన్నారు. మావో జుడాంగ్ తో సహా లక్షలాదిమంది చైనీస్ యువకులలో సమున్నతమైన రాజకీయ చైతన్యపు బీజాలను ఈ ఉద్యమం నాటింది.

ఈ ఉద్యమానికి సాంస్కృతిక కోణాలు కూడా ఉన్నాయి. చైనీస్ గ్రాంథిక భాషను, దాని సంక్లిష్టమైన లిపినీ అందరికీ అర్థమయ్యే వ్యవహారిక శైలిలో రాసే మలుపుకు ఇది కారణమైంది. స్త్రీ పురుష సమానత్వం కోసం భావజాల రంగంలో, ఆచరణ రంగంలో సంఘర్షణ కృషికి ఇది ప్రేరణ అయింది. పసిపిల్లల వయసులో ఉండగానే స్త్రీల పాదాలను ఎదగ నివ్వకుండా కట్టివేసే దురాచారానికి వ్యతిరేకంగా ఈ ఉద్యమం నిలిచింది. ఇది చైనా ప్రజల ఉన్నతమైన రాజకీయ చైతన్యపు స్థాయికి నిదర్శనమనీ, ప్రజాబహుళ్యపు మహద్భూతమైన కార్యాచరణ శక్తిని నిరూపించిన ఉద్యమమని మావో పేర్కొన్నాడు. అంతేకాక చైనా విప్లవంలో తర్వాత కాలంలో నిర్మించిన ఐక్య సంఘటన ఎత్తుగడలకు, చైనా విప్లవ తక్షణ లక్ష్యం సోషలిజం కాదనీ నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవమనే అవగాహనకు ఈ ఉద్యమం బీజాలు వేసింది. చైనాలో మార్క్సిజం-లెనినిజం సిద్ధాంత ప్రాతిపదికపై కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఏర్పడటానికి దోహదం చేసింది.

అప్పటికే అదే సంవత్సరం కామ్రేడ్ లెనిన్ మార్గదర్శకత్వంలో మూడవ కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ ఏర్పడింది. అది వలసలు, అర్థ వలసలుగా ఉంటున్న దేశాలలో సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, ప్యూడల్ వ్యతిరేక పోరాట లక్ష్యాలను ముందుకు తెచ్చింది.

చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్థాపన-1921 నుండి విప్లవ ఐక్య సంఘటన 1924 దాకా...

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధ కాలంలో చైనా జాతీయ పరిశ్రమలు వేగంగా పెరగడంతో చైనా కార్మిక వర్గం కూడా పెరిగింది. వాళ్ళ పోరాటాల పరిధి, ఉద్బుతి విస్తరించింది. అక్టోబర్ సోషలిస్టు విప్లవవానంతరం చైనాలో మార్క్సిజం-లెనినిజం ప్రవేశించింది. మే 4 ఉద్యమం చైనా కార్మికవర్గ ఉద్యమాన్ని మార్క్సిజం-లెనినిజంతో సమైక్యం కావడాన్ని త్వరితం చేసింది.

ఏటన్నిటి ఫలితంగా 1921 జూలైలో కమ్యూనిస్ట్ ఇంటర్నేషనల్ ప్రతినిధి సమక్షంలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆవిర్భవించింది. అప్పటికి వివిధ అధ్యయన బృందాలుగా విడి విడి కార్యాచరణ సాగించే సంస్థలుగా ఉండిన వారి నుండి 12 మంది ప్రతినిధులుగా హాజరైన తొట్టతొలి పార్టీ మహాసభ అది. మొత్తం 57 మంది సభ్యులకుపై వారు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ జరుపుకున్న సభ అది. మావో జెడాంగ్ హాజరైన వారిలో ఉన్నారు. ప్రొఫెసర్ చెన్ టు షీ హాజరు కాలేదు కానీ ఆయననే మొదటి సెంట్రల్ కమిటీ నాయకునిగా ఎన్నుకున్నారు. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ మొదటి జాతీయ మహాసభ బోల్షివిక్ పార్టీ నిర్మాణ సూత్రాలను రూపొందించుకుంది. చైనా విప్లవం కూడా రష్యా సోషలిస్ట్ విప్లవం లాగే ఉంటుందనే భావనే అప్పటికి ఉండేది. అదే సమయంలో రెండు పొరపాటు దృక్పథాలను మొదటి మహాసభ తిరస్కరించింది. 1. పార్టీని ఒక ఎకడమిక్ సంస్థలా ఉంచాలకునే 'చట్టబద్ధ మార్క్సిజం' అను మితవాద దృక్పథాన్ని; 2. శ్రామిక వర్గ నియంతృత్వమే పార్టీ తక్షణ లక్ష్యం కావాలి అంటూ చట్టబద్ధ కార్యక్రమాలు నడపటాన్ని, మేధావులను పార్టీలో చేసుకోవడాన్ని, ఇంకా బూర్జువా ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాల్లో పార్టీ పాల్గొనరాదంటూ వాదించిన 'అతివాద దృక్పథాన్ని' తిరస్కరించింది.

1922 జూలైలో జరిగిన పార్టీ రెండవ మహాసభ కమ్యూనిస్టు ఇంటర్నేషనల్ మార్గ దర్శకత్వంలో ఒక కనీస, గరిష్ట కార్యక్రమాలను రూపొందించుకుంది. దూర ప్రాచ్య దేశాల అనగా వలస, అర్థవలస దేశాలలో విప్లవాల గురించిన ప్రత్యేక సదస్సు ఆమోదించిన లెనిన్ కలోనియల్ థీసిస్ నిర్ణయాల ప్రకారం చైనాను ఈ మహాసభ అర్థవలస అర్థ ప్యూడల్ దేశంగా పేర్కొంది. ఆనాటికి కార్మికవర్గ పోరాటాలు ఉవ్వెత్తున చెలరేగాయి. సామ్రాజ్యవాద శక్తుల సూచనలతో ప్యూడల్ యుద్ధ ప్రభువుల అణచివేతకి అవి గురయ్యాయి. అయితే చైనా రాజకీయ ఆర్థిక జీవనంలో కార్మికవర్గం నిర్వహించగలిగే ముఖ్యమైన పాత్రను గ్రహించ గలిగేట్లు అవి చేశాయి. అదే సమయంలో ఇతర ప్రజాతంత్ర శక్తులతో ఐక్యంగా నిలిచి పోరాడ వలసిన ఆవశ్యకతను ఎరుకలోకి తెచ్చాయి. ప్యూడలిజానికి వ్యతిరేకంగా జాతీయ ప్రజాతంత్ర విప్లవం కనీస కార్యక్రమంగా తక్షణ లక్ష్యంగా ప్రకటించినప్పటికీ దానికి నాయకత్వం వహించవలసినది ఎవరు? అనే కీలకాన్ని గుర్తించడంలో ఈ సభ విఫలమయింది. కొమిన్టర్న్ సూచనల ప్రకారం కొమింగ్ టాంగ్ పార్టీతో ఐక్య సంఘటనను ఆమోదించి నవ్వుటికీ అది అమలులోకి రాలేదు.

1923లో జరిగిన మూడవ జాతీయ కాంగ్రెస్ డాక్టర్ సన్ యట్ సేన్ నాయకత్వం లోని కొమింటాంగ్ పార్టీతో ఐక్య సంఘటనను నిర్మించాలని నిర్ణయించింది. డాక్టర్ సన్ యట్ సేన్ రష్యన్ బోల్షివిక్ల సహకారంతో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీతో కలసి జాతీయ ప్రజాతంత్ర విప్లవం సాగించడానికి సానుకూల భావన కలిగి ఉండేవాడు. అయితే కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకుడైన చెన్ టు షీ బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి నాయకత్వం బూర్జువావర్గమే వహించాలని, కార్మికవర్గం దాని అగ్రగామి దశమైన కమ్యూనిస్టు పార్టీ అందుకు కేవలం సహాయపడాలని చేసిన మితవాదాన్ని ఆ మహాసభ తిరస్కరించింది. ప్రజాతంత్ర విప్లవ దశ అయినప్పటికీ బూర్జువావర్గంతో ఎలాంటి సంఘటన నిర్మించకూడదనే ఒక అతివాద ధోరణి కూడా ఆ సభలో వ్యక్తమయింది.

మితవాద అతివాద పెడ ధోరణులను రెండింటినీ మూడవ కాంగ్రెస్ విమర్శించింది. కొమింగ్ టాంగ్ పార్టీకి కమ్యూనిస్టు పార్టీ అన్నివిధాలా సహకరించటానికి కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యులు కొందరు తమ తమ వ్యక్తిగత హోదాలో కొమింగ్ టాంగ్ పార్టీలో చేరాలని కాంగ్రెస్ నిర్ణయించింది. అయితే బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విప్లవంలో కార్మికవర్గ నాయకత్వ పాత్ర గురించి,

రైతాంగ సమస్య పైన, విప్లవ సైనిక నిర్మాణం పైన మహాసభ తగినంత దృష్టిని పెట్టలేదు. ఇది మూడు పంథాల మధ్య అనగా మితవాద చెన్ టు షీ, అతివాద చాంగ్ కువో తావోలతో బోల్షివిక్కు మావో పంథాల నడుమ పోరాటంగా వ్యక్తమైంది. మూడవ మహాసభ నాటికి చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యత్వం కేవలం 342 మంది.

1923లో కమ్యూనిస్టు పార్టీ సహకారంతో డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ కాంటన్ నగరం కేంద్రంగా కాంగ్ టుంగ్ విప్లవ ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించారు. దీని ఫలితంగా కార్మిక - కర్షక ఉద్యమాలు మరింత ఊపందుకున్నాయి.

కొమింగ్ టాంగ్ పార్టీ తొలి మహాసభ (1924) నిర్ణయం మేరకు వారి కేంద్ర కమిటీలోకి ముగ్గురు కమ్యూనిస్టులను తీసుకున్నారు. మరొక ఆరుగురు ప్రత్యామ్నాయ కేంద్ర కమిటీ సభ్యులలో మావో కూడా ఒకరు. కొంతకాలం కొమింగ్ టాంగ్ పార్టీ షాంఘై శాఖకు మావో ప్రచార విభాగ కార్యదర్శిగా ఉన్నాడు. ఆ పార్టీ నిబంధనావళి తయారు చేయడంలో మావో పాల్గొన్నాడు. రైతాంగంలో పనిచేయుటకు శిక్షణ పొందిన కార్యకర్తల అవసరాన్ని మావో వివరించాడు. ఈ మహాసభ మూడు ప్రజా సూత్రాలను, 3 జీవన సూత్రాలను ప్రకటించింది. సామ్రాజ్యవాదం నుండి చైనా జాతి స్వీయ విముక్తిని, అన్ని జాతుల సమానత్వాన్ని, నూతన ప్రజాతంత్ర హక్కులను అందించే లక్ష్య ప్రకటన అది. అంతేకాక భూ యాజమాన్య సమీకరణ, దున్నేవారికే భూమి, పెట్టుబడిపై అదుపు ఉంచుతామని చెప్పింది.

సోవియట్ యూనియన్ - చైనాల నడుమ కుదిరిన స్నేహ ఒడంబడిక, అలాగే జాతీయ విప్లవ సైన్య నిర్మాణం, విప్లవ క్రమాన్ని వేగవంతం చేశాయి.

సన్ యెట్ సేన్ అనుచరుడైన ఛాంగ్ కై షేక్ ను మిలిటరీ శిక్షణకై ఐదు నెలల పాటు రష్యా పంపించారు. కాంటన్ లో సోవియట్ యూనియన్ ప్రభుత్వ సహకారంతో వాం పోవా మిలిటరీ అకాడమీని స్థాపించారు. కమ్యూనిస్టులతో సహా ఇందులో శిక్షణ పొందిన వారే కొత్తగా నెలకొల్పిన జాతీయ విప్లవ సైన్యానికి వెన్నెముక. కాంగ్ టుంగ్ ప్రాంతాన్ని అంతటినీ విప్లవ ప్రభుత్వం కిందకు ఈ సైన్యమే తీసుకురాగలిగింది. ఉత్తర ప్రాంతపు యుద్ధ ప్రభువులతో అది తలపడ గలిగింది. ఈ కాలంలోనే దక్షిణాన రైతు ఉద్యమం నిలకడగా పెరిగింది. 1921 నుండి కమ్యూనిస్టు పార్టీ కృషితో సాగుతున్న రైతాంగ ఉద్యమం ఫలితంగా అక్కడ పెంగ్ పాయ్ అనే రైతు ఉద్యమ కమ్యూనిస్టు నాయకుడు గ్రామీణ విప్లవ ప్రభుత్వాన్ని నెలకొల్పాడు. కామ్రేడ్ మావో నాయకత్వాన హూనాన్ రాష్ట్రకమిటీ నిలకడైన రైతాంగ ఉద్యమాన్ని నిర్మించే కృషి సాగించింది.

ప్రజా ఉద్యమాల ఉద్ధృతి పెరుగుతున్న కాలంలో 1925 జనవరిలో 980 మంది సభ్యులకు ప్రాతినిధ్యం వహించే 20 మంది ప్రతినిధులతో కూడిన చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాలుగవ మహాసభ షాంఘైలో జరిగింది. శ్రామికవర్గం బూర్జువా వర్గానికి తోకగా మారరాదని, తన స్వతంత్రతను కాపాడుకుంటూ ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి నాయకత్వం వహించాలని మహాసభ స్పష్టం చేసింది. అదే సమయంలో ఐక్య సంఘటనలోని విప్లవ శక్తులతో ఐక్యం కావాలని, అతివాద మితవాద అవకాశవాదులను ఎండగట్టాలని నిర్ణయించింది. 1925 మార్చి 12న డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ ఆకస్మిక మరణంతో చైనా విప్లవానికి సరికొత్త అటంకాలు మొదలైనా, ఆయన మూడు విప్లవ సూత్రాలైన 1. సోవియట్ యూనియన్ తో మైత్రి 2. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీతో మైత్రి

3. కార్మిక కర్షకులతో మైత్రి అనే ముఖ్య సూత్రాలను ప్రజలలోకి విస్తృతంగా తీసుకు వెళ్లగలిగారు.

సన్ యెట్ సేన్ జీవించి ఉండగానే మొదలైన షాంఘై జొలి కార్మికుల పోరాటాలు స్వల్ప వ్యవధిలోనే అఖిల చైనా కార్మిక మహాసభ ఏర్పడటానికి, పోరాటాన్ని అనేక పట్టణాలకు విస్తరించడానికి దారి తీసింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ మార్గదర్శకత్వంలో అంతే వేగంగా జపాన్ వ్యతిరేక రాజకీయ పోరాటంగా అవి మలుపు తీసుకున్నాయి. షాంఘైలో రెండు లక్షల మందికి పైగా కార్మికులు తమ పనిముట్లను కింద పడ వేశారు. 50 వేల మందికి పైగా విద్యార్థులు చదువుని వదిలేశారు. అనేక మంది వ్యాపారులు తమ దుకాణాలను మూసేశారు. చివరకు జపాన్ సామ్రాజ్యవాదుల నిరంకుశ విధానాలకు పరిష్కారం చట్టంలో లేదని రాజకీయాలతో ముడిపడిఉందని కనుక పోరాట లక్ష్యం చైనాలో ఉన్న అన్ని సామ్రాజ్యవాద సౌకర్యాలను రద్దు చేయటంగా ఉండాలని చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రజలకు ఒక విజ్ఞప్తి చేసింది. కార్మికుల సమ్మె పోరాటాలు హాంగ్ కాంగ్ కు కాంటన్ తదితర నగరాలకు విస్తరించాయి.

1925 మే నుంచి 1926 జూలై వరకు రైతాంగ ఉద్యమం కూడా వేగంగా అభివృద్ధి చెందింది. కామ్రేడ్ మావో బాధ్యతపై నడుస్తున్న కాంటన్ నగరంలోని రైతాంగ ఉద్యమ జాతీయ శిక్షణా.... సంస్థనుండి చాలా మందిని వివిధ రాష్ట్రాలలో రైతాంగంలో పనిచేయడానికి అప్పటికే పంపించారు. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కృషి ఫలితంగా 1926 ఏప్రిల్ లో హూనాన్ లో రాష్ట్ర రైతుసంఘం ఏర్పడింది. దానిలో 2 లక్షల 70 వేల మంది సభ్యులు చేరారు. లక్షమంది రైతు ఆత్మ రక్షణ దళాల్లో ఉండేవారు.

1924 నుంచి 1926 తొలి రోజుల వరకు చైనా విప్లవం వేగంగా అభివృద్ధి చెందింది. దేశవ్యాప్తంగా కార్మిక, రైతు ఉద్యమాలు పెరగడంతో విప్లవానికి, ప్రతీఘాత విప్లవానికి నడుమ పోరాటం తీవ్ర స్థాయికి చేరింది.

అయితే ఈ కీలక సమయంలో విప్లవ విజయానికి ఎవరు నాయకత్వం వహించాలి? అనే మౌలిక సమస్యపై పార్టీలో తీవ్ర

విభేదాలు వచ్చాయి. ఇంకాస్త సూటిగా చెప్పాలంటే విప్లవానికి కార్మిక వర్గం నాయకత్వం వహించాలా? లేక బూర్జువా వర్గం నాయకత్వం వహించాలా? అట్లాగే... కార్మిక వర్గానికి ప్రాథమిక నేస్తం రైతాంగమా? లేక బూర్జువా వర్గమా?

అనేకమంది కమ్యూనిస్టుల్లో ఈ సమస్య ఇంకా పరిష్కారం కాని స్థితి! చెన్ టు షీతో పాటు ఉన్న మితవాద అవకాశవాద ముఠా బూర్జువా ప్రజాతంత్ర విప్లవానికి బూర్జువా వర్గమే నాయకత్వం వహించాలని విప్లవ లక్ష్యం బూర్జువా రిపబ్లిక్ ను స్థాపించడమే నని బూర్జువా వర్గం ఒక్కటే ప్రజాతంత్ర శక్తి అని వాదించారు.

మరొకవైపున అతివాద అవకాశవాదులు చాంగ్ కువో టావో నాయకత్వాన కేవలం కార్మికవర్గ ఉద్యమం మాత్రమే సాగాలని వాదించారు. ఈ అతివాద, మితవాదులు ఇరువురి నడుమ ఉన్న సామ్యం ఏమిటంటే ఇరువురు రైతాంగాన్ని వారి ఉద్యమాన్ని విస్మరించారు.

పార్టీలోని పై రెండు తప్పుడు ధోరణులను వ్యతిరేకించేందుకు కామ్రేడ్ మావో 1926 మార్చిలో “చైనా సమాజంలో వర్గ విశ్లేషణ” అనే వ్యాసం రాశారు. వలస-ఆర్థ వలస దేశాలలోని జాతీయ విప్లవానికి సంబంధించిన లెనిన్ కలోనియల్ థీసీస్ ను ప్రమాణంగా తీసుకుని ఈ విశ్లేషణ సాగుతుంది.

చైనా సమాజంలో వర్గ విశ్లేషణ:

సమాజంలోని వివిధ వర్గాల ఆర్థిక హోదాలను, రాజకీయ వైఖరులను విశ్లేషిస్తూ మొట్ట మొదటిసారిగా వెలువడిన శాస్త్రీయ పత్రమిది.

సామ్రాజ్యవాదంతో సంబంధం ఉన్న అందరూ యుద్ధ ప్రభువులు, ఉన్నతాధికారులు, దళారీలు, పెద్ద భూస్వాములు, వారందరిపై ఆధారపడిన ప్రగతి నిరోధక మేధావులు అందరూ చైనా ప్రజలకు శత్రువులు.

చైనాలో కార్మిక వర్గము, రైతాంగము, పెటీ బూర్జువా వర్గము, జాతీయ బూర్జువా వర్గము - వీరంతా విప్లవ వర్గాలు. కార్మిక వర్గానికి ఉన్న మహత్తర శక్తి వల్లనూ, బూర్జువా వర్గానికి ఉన్న తీవ్ర బలహీనత వల్లనూ, చైనా విప్లవ నాయకత్వం సహజంగానే కార్మిక వర్గం భుజాలపై పడింది. తక్కువ ఆర్థిక హోదా కలిగి ఉన్న ఫలితంగా విప్లవ పోరాటంలో అత్యంత సమరశీల శక్తిగా ఇటీవల కాలంలో జరిగిన అనేక పోరాటాలలో కార్మిక వర్గం నిరూపించుకుంది.,

గ్రామీణ జనాభాలో అత్యధికంగా ఉండేది పేద రైతులు, కౌలుదార్లు. “రైతు సమస్య అంటే సారాంశంలో వీరి సమస్యే”నని ఈ పత్రంలో మావో చెప్పాడు. విప్లవంలో రైతాంగం ముఖ్యపాత్ర నిర్వహించగల దని చెప్పడమేకాక కార్మిక వర్గానికి ఆధారపడదగిన మిత్ర వర్గంగా రైతాంగం ఉంటుందని మావో స్పష్టం చేశాడు. ఇంకొక మాటలో విప్లవానికి పునాది కార్మిక- కర్షక ఐక్యత అని చెప్పాడు.

పెటీ బూర్జువా వర్గం విప్లవోద్యమ ఉద్యమిని బట్టి విప్లవ అనుకూలంగా వస్తుంది. అయితే జాతీయ బూర్జువా వర్గానికి విప్లవ లక్షణం ఉంది కానీ రాజీపడే లక్షణం కూడా ఉంది. ఈ ద్వంద్వ స్వభావానికి కారణం దానికి గల ఆర్థిక స్థితి! “విదేశీ పెట్టుబడి నుండి దెబ్బలు తిన్నప్పుడు, యుద్ధ ప్రభువుల అణచివేతకు గురైనప్పుడు ... జాతీయ బూర్జువా వర్గం “విప్లవం అవసరం” అని భావిస్తుంది. సామ్రాజ్యవాదానికి యుద్ధ ప్రభువులకు వ్యతిరేకంగా విప్లవోద్యమానికి అనుకూలంగా ఉంటుంది”.

“దేశంలో కార్మిక వర్గం సమరశీలంగా విప్లవంలో పాల్గొంటున్నప్పుడు, అంతర్జాతీయ కార్మికవర్గం దేశీయ కార్మికవర్గానికి చురుకైన మద్దతు ఇస్తున్నప్పుడు, బడా బూర్జువా హోదా సంపాదించుకునేలా జాతీయ బూర్జువా వర్గం పెరుగుదామనే కోరికకు ప్రమాదం వాటిల్లినట్టుగా గుర్తిస్తుంది. అప్పుడు విప్లవం పట్ల సంశయాత్మకంగా తయారవుతుంది” అందువల్ల ఈ వర్గం గురించి పార్టీ అత్యంత జాగరూకతతో ఉండాలి.

జాతీయ బూర్జువా వర్గం అనివార్యంగా రెండు దృవాలుగా చీలుతుందని అందులో ఒకటి విప్లవంలో చేరటం ద్వారా వామపక్షంగా మారుతుందని, కార్మిక వర్గ నాయకత్వాన్ని గుర్తిస్తుందని, మరో పక్షం మితవాదులుగా మారి దళారీ బూర్జువా వర్గాన్ని అనుసరిస్తూ ప్రతిఘాత విప్లవంలో చేరుతుందని కామ్రేడ్ మావో పై పత్రంలో స్పష్టం చేశారు.

అంతర్జాతీయ పరిస్థితులలో పెట్టుబడిదారి శక్తులకు విరుద్ధంగా సోషలిస్టు శక్తి ఆవిర్భవించి నప్పుడు లెనినిజం పతాకం కింద సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక శిబిరంలో భాగం కావడం ద్వారా మాత్రమే చైనా విప్లవం విజయవంతం అవుతుందని కూడా చెప్పాడు. ఎందుకంటే నల్లమందు యుద్ధం మొదలుకొని చైనాలో జరిగిన విప్లవోద్యమాలన్నిటినీ సామ్రాజ్యవాదులు అణచి వేశారు. వాటికి భిన్నంగా సోవియట్ యూనియన్ పీడీత ప్రజల పోరాటాలను ప్రోత్సహించింది. వాటికి మద్దతు తెలిపింది.

“చైనా సమాజంలో వర్గాల విశ్లేషణ” అనే వ్యాసం చైనాలో తొట్టతొలి స్పష్టమైన మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు డాక్యుమెంట్. అప్పటికి చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీలో ఉన్న అతివాద, మితవాద అవకాశవాద అభిప్రాయాలను ఈ వ్యాసం దృఢంగా వ్యతిరేకించింది. ప్రజాతంత్ర విప్లవ కాలంలో పార్టీ అనుసరించాల్సిన సాధారణ పంథాను, ప్రధాన కర్తవ్యాలను ఈ వ్యాసం వివరించింది.

కొమింటాంగ్ పార్టీలో మితవాద అభివృద్ధినిరోధక సిద్ధాంతవేత్తలు తయారయ్యారు. వీరిలో టాయ్-చి- టావో ముఖ్యుడు. క్లుప్తంగా చైనా ఈయన సిద్ధాంతాన్ని తెలుసుకోవడం భారత కమ్యూనిస్టులకు మంచిది.

1. వర్గ పోరాటాన్ని ఆయన తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాడు. కార్మికుల ప్రయోజనాలను గౌరవించేలా చేయడానికి యజమానులలో దయ ప్రేమించే హృదయం ఉంటే చాలు. కార్మికులు వర్గ పోరాటం చెయ్యాల్సిన అవసరం లేదు. పెట్టుబడిదారుల ధార్మికత మీద ఆధారపడి ఉండొచ్చు.

2. రాజ్యము జాతి అనేవి అత్యున్నత రాజకీయ ప్రమాణాలు. యావత్ ప్రజానీకం దానికి లోబడి ఉండాలి.

3. కమ్యూనిస్టులు (1911 విప్లవం నాటి)మూడు ప్రజా సూత్రాలను మాత్రమే తమ రాజకీయ సిద్ధాంతంగా నమ్మాలి. కమ్యూనిజాన్ని కాదు. వారిని కొమింటాంగ్ పార్టీలో చేర్చుకోవడం తప్పు.

కొమింటాంగ్ పార్టీలోని మితవాదులను విప్లవ ప్రతీఘాతుక తిరుగుబాటుకు రెచ్చగొట్టే ఉద్దేశ్యంతో చేసిన స్పష్టమైన నిరంకుశత్వ పోకడలివి.

మన దేశంలోకి పాశ్చాత్య వలస వ్యాపార సైన్యాలు ప్రవేశించే నాటికి ఎన్ని విడి విడి రాజ్యాలుగా ఉండేదో చైనాలో కూడా అనేకమంది వ్యూహాల్ యుద్ధ ప్రభువులతో నిండి ఉండేది. అభివృద్ధి చెందిన పెట్టుబడిదారి దేశమైన జపాను సమీపంలో ఉంటుంది కనుక చైనాలో జపాన్ జోక్యం బాగా ఎక్కువగా ఉండేది. ఇంకా బ్రిటిషు ఫ్రెంచి జర్మన్ ఇటాలియన్ రష్యాలేకాక అమెరికా వారి జోక్యం కూడా ఉండేది. వీరంతా యుద్ధ ప్రభువుల అండదండలతో తమ దోపిడీ పెత్తనం అధిపత్యంకై కలహించుకుంటూ, సహక రించుకుంటూ ఉండేవారు. వారికి వ్యతిరేకంగా పెల్లుబికినదే సన్ యెట్ సేన్ నాయకత్వాన జరిగిన 1911 నాటి జాతీయ విప్లవం. బోల్షివిక్ విప్లవ విజయానంతరం 1919లో జరిగిన మే 4 ఉద్యమంలో వామపక్ష శ్రేణులు కూడా చురుకుగా పాల్గొనడంతో దానికి నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవస్వభావం ఏర్పడింది.

కమ్యూనిస్టుల సహకారంతో ఒక జాతీయ ప్రభుత్వం ఏర్పడి నిలదొక్కు గలిగింది. అందుకు కమ్యూనిస్టుల నాయకత్వాన సాగిన కార్మిక, రైతాంగ ఉద్యమాల వల్లనే ఒక మేరకైనా తొలినాటి జాతీయ ప్రభుత్వం రెండు రాష్ట్రాలలోనైనా నిలదొక్కుకో గలిగింది.

జపాను సహకారంతో ఉత్తర ప్రాంత యుద్ధ ప్రభువుల దురాగతాలను నిలువ రించడానికి కొమింగ్ టాంగ్ జాతీయ ప్రభుత్వం ఉత్తర దండయాత్రలు నిర్వహించడంలో కూడా కమ్యూనిస్టులు చురుకైన పాత్ర నిర్వహించారు. అయితే జాతీయ విప్లవ నాయకత్వాన్ని చేబూనటానికి కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం (చెన్ టు పీ) సిద్ధపడక పోవడంతో కొమింగ్ టాంగ్ పార్టీలోని మితవాద నాయకత్వం పైచేయి సాధించి కమ్యూనిస్టులపై దాడులకు పూనుకుంది. వాటిని తిప్పికొట్టి పైచేయి సాధించగలిగిన అవకాశం ఉండినప్పటికీ మితవాద నాయకత్వపు అవకాశవాద లొంగుబాటు విధానాలవల్ల ఘోరంగా నష్ట పోయింది. కొమింటాంగ్ పార్టీ నాయకత్వాన్ని చేజిక్కించుకున్న ఛాంగ్ కై షేక్ విప్లవ ప్రతీ ఘాతుక ముఠాల దాడులకు వేలాది కమ్యూనిస్టు కార్యకర్తలు ప్రజలు హతులయి పోయారు. తమను తాము రక్షించుకోవడానికి నగరాలు, పట్టణాలు వీడి రైతాంగ ఉద్యమ ప్రాంతాలైన గ్రామాలకు చేరుకున్నారు.

(ఇంకావుంది)

○○○